

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Trobada de dones empresàries de les comarques tarragonines

Tarragona, 18 de maig de 2011

La Presidenta

Vull agrair la invitació de l'Associació d'Empresàries i Emprenedores de les comarques de Tarragona per prendre part activa en aquesta trobada de dones empresàries i empenedores de les comarques tarragonines. El tema d'aquestes paraules és 'Dones en política', però podríem ampliar-lo i reflexionar sobre el paper de les dones a l'espai públic, a l'àgora, en tot allò que transcendeix l'àmbit privat, de la llar, en el si de les famílies.

Amb caràcter previ, vull expressar una prevenció: alerta amb les generalitzacions, perquè porten a estereotips, a simplificacions, a consolidar prejudicis. Parlaré de 'dones' i 'homes' sense voluntat de simplificar ni, menys encara, de ser maniquea. Els temps han canviat, afortunadament. Totes nosaltres tenim exemples, en pròpia carn o en familiars properes, d'una societat que a la vida exterior, a les arts i en el coneixement relegava les dones, i hem vist com les darreres dècades han significat un canvi en positiu, amb moltes conseqüències pràctiques en molts aspectes de la vida quotidiana.

Al meu discurs de la sessió constitutiva de la IX legislatura del Parlament vaig fer un tribut al moviment sufragista, que ha permès que les dones comptéssim amb el dret de sufragi —a Espanya, des del 1931. També convé ressaltar que el feminisme ha aportat al debat ideològic i a l'agenda política certs plantejaments que ens han permès avançar, no pas sense dubtes ni tensions, ni sense objeccions de caire filosòfic —la igualtat, la paritat de gènere, la discriminació positiva, etc.

No sóc feminista, perquè sovint el feminisme cau en el parany de l'odi o del ressentiment de gènere. Allà on n'hi ha que hi volen posar conflicte, propugno la col·laboració entre homes i dones; activisme de les dones i per a les dones: les coses no són de franc, costen esforç, però complicitat dels homes.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

A una feminitat emergent, amb una força creixent, hi ha una masculinitat qüestionada. Fet major, essencial, de caire biològic, però amb moltes conseqüències: la maternitat.

Un cantautor valencià ho va plasmar d'una manera molt plàstica, en parlar de “les dones i dels seus fills els homes”¹. Les dones, haguem estat mares o no, tenim un sentit d'acollida especial, més sintonia amb el que és quotidià, una tendència a fer pedaços, a salvar la situació, quan la convivència, l'amistat, etc. amenacen naufragi.

La societat perd molt si no recorre al potencial de les dones, si no suma esforços al servei del progrés material i espiritual de la comunitat. Què hauríem de procurar, les dones que ens dediquem a la política activa, però també les dones que podeu influir en els polítics i les polítiques?

- Presència de dones als llocs de poder i de decisió
- Visibilitat de l'enfocament de les dones
- Incidència

Es tracta de donar testimoni, certament —sobretot, les que tenim la responsabilitat i l'honor de tenir càrrecs de caire institucional—, però també de deixar-hi petjada.

¹ JOAN AMÈRIC ('La idea podria enamorar-te'): Si no t'importa, vine, que és important la vida. / Hi ha mil paratges on cal que vages / a proclamar el dia / (valdria la pena decantar-se) / a favor de les dones i dels seus fills els homes / als qui el canalla i el mercenari / els crema el pa diari / (t'estic convidant, supose, a aprendre artesanía)...”
(<http://www.viasona.cat/grup/joan-amic/tornar-a-l-aigua/la-idea-podria-enamorar-te>)